గమనం మధురం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

"పరిచయం అయిన కొద్ది రోజులకే ఇలా నీ విషయాల్లో జోక్యం చేసుకుంటున్నానని, సలహాలు ఇస్తున్నానని తప్పుగా అనుకోకు. నీ జీవితాన్ని వేరే ఎవరి చేతుల్లోనూ పెట్టకు. ఒక్కోసారి మన ప్రమేయం లేకుండానే కొని సంఘటనలు జరిగిపోతుంటాయి. కానీ ఎంత త్వరగా మనకు అనుగుణంగా మార్చుకుంటే అంత సంతోషంగా ఉంటాము. ఏమంటావు?"

"నువ్వు చెప్పేది నిజమే ప్రియ. కానీ నాకు అంత ధైర్యం తెగింపు లేవేమో?"

"నీకు ఉండే ధైర్యం నీకుంది. మీ బాబాయి వాళ్ళింట్లో ఒక పనిపిల్లలాగా మిగిలిపోకుండా, ఈ కాఫీ షాపులో జీతంకు పనిచేస్తున్నావు. నీకంటూ ఒక సంపాదన ఉంది కదా. అలాగే చిన్న చిన్నగా ఏమన్నా కోర్సులు చెయ్యి ఇక్కడకు పనికొచ్చేవి. వీసా మార్పించుకోటానికి ప్రయత్నించు, ఎందుకంటే నువ్వు షాపులో చేసేది ఇల్లీగల్‌గానే కదా! జీవితాన్ని నీ కంట్రోల్లోకి తెచ్చుకో రాజీ" మృదువుగా నచ్చచెప్పింది అనిత.

రాజి మౌనంగా ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది. "మరీ సీరియస్‌గా మాట్లాడుకుంటున్నాం. వేరే కబుర్లు చెప్పు ప్రియ" మాట మార్చింది అనిత.

ఇండియాలో కాలేజీ కబుర్లు, అల్లరి విషయాలు చెపుతూ నవ్వించింది ప్రియ.

"రెడీనా ప్రియ? టైం అవుతుంది" ప్రియ రూంలోకి వస్తూ అడిగింది అనిత.

"యా! అంతా అయిపోయింది. పద బస్ మిస్ అవుతాం" సూట్ కేస్ లాగుతూ హేండ్‌బ్యాగ్ చేతిలో పట్టుకుని ముందుకు నడిచింది ప్రియ.

అనిత, ప్రియ ఇద్దరూ థాంక్స్‌గివింగ్ సెలవలకు డెట్రాయిట్ వెళుతున్నారు కవిత దగ్గరకు. వారం రోజులు సెలవలు వచ్చాయి. చికాగో నుండి ట్రెయిన్‌లో వెళుతున్నారు.

రెండు బస్సులు మారి, ట్రైన్ స్టేషన్‌కు వచ్చి కూలబడ్డారు ఇద్దరూ. ఇంకా అరగంట టైం ఉంది. ఆరుగంటల ప్రయాణం. రాత్రి పదిగంటలకు చేరుతుంది.

ప్రియకు కొంచెం మొహమాటంగా అనిపించింది. ఇలా వారం రోజులు ఉండటం. అనిత తన స్నేహితురాలైనా, వాళ్ళ అక్క, బావ ఇంట్లో ఉండటానికి ఇబ్బందిగా అనిపించింది. కానీ అనిత ఒప్పుకోలేదు. మొత్తం కాలేజీ క్యాంపస్‌లో ఎవ్వరూ ఉండరు. రెస్టారెంట్లు కూడా ఉండవు అని వింది. అమెరికాలో థాంక్స్‌గివింగ్‌కి అందరూ తమ కుటుంబ సభ్యులతో జరుపుకుంటారు. దేశంలో ఏ మూల

ఉన్నా కానీ, ఆ రోజుకు వారి తల్లిదండ్రుల ఇంటికో, లేక అత్తమామల దగ్గరకు వెళ్ళి ఆ నాలుగురోజులు చాలా సంతోషంగా గడిపి, తమకు లభించిన జీవితానికి భగవంతునికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటారు.

"అమెరికాలో మొదటి ట్రైన్ ప్రయాణం. అన్నీ డైరీలో రాసుకోవాలి. అమెరికాలో నా అనుభవాలు అని ఒక పుస్తకం రాయొచ్చేమో?" ట్రైన్‌లో కూర్చున్నాక బైటకు చూస్తూ చెప్పింది అనిత.

"ఏంటి చదువు అయ్యాక తిరిగి ఇండియా వెళ్ళిపోతావా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది ప్రియ.

"తెలియదు కదా నా భవిష్యత్తు ఎలా ఉంటుందో. నాకైతే ఇక్కడే ఉండిపోవాలని ఉంది. అక్క కూడా ఇక్కడే ఉందికదా"

"నేను మాత్రం తిరిగి ఇండియా వెళ్ళే ప్రసక్తే లేదు. మంచి జాబ్ సంపాదించాలి. కెరియర్‌లో టాప్ పొజిషన్ సాధించాలి."

"మరి మీ అమ్మా నాన్నా ఓకేనా నువ్వు ఇక్కడే వుండిపోతే? వాళ్ళకు నువ్వు ఒక్కత్తివే కదా!"

కాసేపు మౌనంగా ఉండిపోయింది ప్రియ.

"నాకు, మా పేరెంట్స్‌కి మధ్య కొన్ని సమస్యలు ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా మ నాన్నకు వీలైనంత దూరంగా ఉండాలని నా కోరిక. అమ్మ గురించి ఒక్కోసారి బెంగగా ఉంటుంది. తన అసహాయతను అర్థం చేసుకోవాలని అనిపిస్తుంది. నాకున్న ఒకే ఒక్క వీక్‌నెస్ అమ్మ. నా గురించి కొంచెం చెప్పుకోవాలి అనిత. ఎప్పుడో చెపుతాలే, ఇప్పుడు కాదు. ప్రస్తుతం నేను రెడీగా లేను. ఎవ్వరితోనూ పంచుకోటానికి" లో గొంతుకతో చెప్పింది ప్రియ.

"పర్లేదు ప్రియ ఇదివరకే చెప్పాకదా నీకు. నీ మనస్సులో భారం ఎవరితోనన్నా షేర్ చేసుకో అని."

ఇద్దరూ మౌనంగా కాసేపు కిటికీలోంచి బైటకు చూస్తూ ఎవరి ఆలోచనల్లో వాళ్ళు ఉండిపోయారు.

"నా గురించి ఒకటి చెప్పాలి ప్రియ" మొహమాటంగా మొదలు పెట్టింది అనిత.

"స్టీవ్ గురించా?"

"అవును. అంత తేలికగా దొరికిపోయావా?" చిన్నగా నవ్వింది అనిత.

"లేదులే చెప్పు. ఏంటి విషయం?"

"స్టీవ్ విషయం ఏంటో అర్థం కాకుండా ఉంది ప్రియ. పరిచయం అయి మూడు నెలలు. మొదట్లో మామూలుగానే మంచి అబ్బాయ్, నవ్వుతూ నవ్విస్తుంటాడు, తెలివిగలవాడు ఇంతే తెలుసు. అంతకంటే పట్టించుకోలేదు. కానీ ఈ మధ్య తన ఆలోచనలు ఎక్కువయ్యాయి. అది ఆకర్షణో ఇంకేంటో అర్థం కావటంలేదు."

"కాలేజీలో ఉన్నప్పుడు, ఏ అబ్బాయితోనూ క్లోజ్ అవ్వలేదు నేను. నేను ఒక పరిధి దాటి దగ్గరకు రానివ్వలేదు అనటం సబబేమో. ఫ్రెండ్స్‌తో ఉన్నప్పుడు అబ్బాయిల మీద కామెంట్స్, అల్లరి, అబ్బ భలే ఉన్నాడు లాంటి మాటలు ఇవన్నీ కామన్. నేనూ వాటికి అతీతురాలిని ఏమీ కాను. మా గ్రూపులో అమ్మాయిలూ, అబ్బాయిలూ కలిసి ఓ పదిమందిమి ఉండేవాళ్ళం. బాగా క్లోజ్, కొందరితో ఇంకా టచ్‌లో ఉన్నాను. కానీ ఎవ్వరితోనూ ఇలా అనిపించలేదు"

"ఏదో అర్థంకాని గడిబిడ. ఎలా చెప్పాలో అర్థంకావటంలేదు. నన్ను నేనే కోప్పడుకుంటున్నా. ఈ టీనేజ్ వేషాలేంటి అని. తనతో ఉండాలనిపిస్తుంది. తను మాట్లాడిన రోజు చాలా సంతోషంగా ఉంటుంది. అలా అని మేము ఏమీ స్పెషల్‌గా మాట్లాడుకోము. అందరితో ఎలా ఉంటాడో, నాతోనూ అంతే. పిచ్చిగా అనిపిస్తుంది. నాకు చదువు, ఉద్యోగం చాలా ఇంపార్టెంట్. ఇలా డిస్ట్రాక్ట్ అవ్వటం నాకు నచ్చట్లేదు" కొంచెం బేలగా అన్నది అనిత.

"నాకు ఈ ప్రేమ వ్యవహారాల్లో ఎక్స్‌పీరియన్స్ లేదు. పైగా సలహాలు కూడా ఇవ్వలేను. ఇది ప్రేమో ఆకర్షణో కూడా నేను ఎలా చెప్పగలను?" చిన్నగా నవ్వింది ప్రియ.

"ఏంటో అయోమయంగా మాట్లాడుతున్నాకదా? నీ గురించి చెప్పు. ఇంతవరకు నీకు నచ్చిన వాళ్ళు దొరకలేదా? చాలా బావుంటావు. చదువులో ఫస్ట్, అందరితో కలిసిపోతావు" అమ్మాయిలకుండే సహజమైన ఆసక్తితో అడిగింది.

"నిజం చెప్పాలంటే చాలామంది ప్రపోజ్ చేశారు. ప్రేమలేఖలు రాశారు. అతి చనువు తీసుకోబోయారు. చాలా జరిగాయిలే ఇలాంటివి. కానీ నాకెప్పుడూ బాగా మనస్సుకు నచ్చిన అబ్బాయి కనపడలేదు. ఫ్రెండ్స్ అంతే. అమ్మ బాగా గొడవ చేసింది పెళ్ళి చేసుకుని అమెరికా వెళ్ళమని కానీ నాకంటూ ఒక అస్థిత్వం ఉండాలని పట్టుబట్టి పోట్లాడి వచ్చా. అదీకాకుండా ఈ పెళ్ళిళ్ళ మీద పెద్ద నమ్మకం లేదులే"

అనిత మొహం మీద సన్న నవ్వు చూసి అడిగింది ప్రియ. "ఏమి గుర్తుకొచ్చింది?"

"స్టీవ్ మాట్లాడేటప్పుడు నవ్వే తన కళ్ళు చాలా బాగుంటాయి కదా. తన కళ్ళ రంగు కూడా చాలా ప్రత్యేకంగా ఉంటుంది. బ్రౌన్‌గా ఉంటాయి కానీ మధ్యలో కొంచెం గ్రీన్‌గా తమాషాగా ఉంటాయి కదా?" ఏదో లోకంలో ఉన్నట్లుగా చెప్పింది అనిత.

"అవును చాలా హేండ్‌సమ్‌గా ఉంటాడు"

"తనను ఎప్పుడు ఇష్టపడటం మొదలుపెట్టానో నాకే తెలియదు ప్రియ. తెలియకుండానే చాలా గమనించటం మొదలుపెట్టాను. కొన్ని చిన్న చిన్న విషయాలు హత్తుకుపోతాయి. మీతో కంబైన్డ్ స్టడీస్ చేసేటప్పుడు, సీరియస్‌గా సబ్జెక్టు మాట్లాడుతున్నప్పుడు ముడిపడే తన కనుబొమ్మల్ని సరిచెయ్యి బుద్ది అవుతుంది. ఛ అతిగా వాగుతున్నా కదా" సర్దుకు కూర్చుంది.

గట్టిగా నవ్వేసింది ప్రియ. "లాభంలేదు అనిత, గట్టిగానే తగిలింది. కొంచెం జాగ్రత్త."

కొంచెం సిగ్గుపడింది అనిత. "నాకు లైబ్రరీలో జాబ్ వచ్చింది. అక్కడి కంప్యూటర్ సెక్షన్‌లో. వారానికి కనీసం పదిహేనుగంటలు చెయ్యమన్నారు. గంటకు పది డాలర్లంట. చాలా టైట్ అవుతుంది కానీ తప్పదు" టాపిక్ మార్చింది అనిత.

బాగానే కాలక్షేపం అయ్యింది ట్రైన్‌లో. ఇన్ని గంటలు బోర్ కొడుతుందేమో అనుకున్నా కబుర్లతో టైం తెలియలేదు.

రాత్రి ఆలస్యంగా రావటంతో పడుకునేసరికి అర్ధరాత్రి దాటిపోయింది. పనిలేకుంటే ఆలస్యంగా లేవటం అలవాటయినా కానీ, క్రొత్త చోటు పైగా మొహమాటంతో ఆరుగంటలకల్లా లేచేసింది ప్రియ. అనిత గాఢంగా నిద్రపోతుంది. బాత్రూంలో బ్రష్ చేసుకుని వచ్చేసరికి కవిత సోఫాపై కూర్చుని కాఫీ తాగుతూ కనిపించింది.

"అప్పుడే లేచావే? కాఫీ అలవాటు ఉందా? లేక ఇంకేమన్నా తాగుతావా?" నవ్వుతూ అడిగింది కవిత.

"కాఫీ తాగుతాను. కానీ హడావుడి ఏమీలేదు. అనిత లేచాక తాగుతాను మీరు లేవకండి" మొహమాటంగా అంది ప్రియ.

"అంత మొహమాటపడకు. మీరు ఏంటి? చక్కగా అక్కా అని పిలువు నన్ను. అనిత ఫ్రెండ్స్ అందరికీ నేను అక్కనే. పెళ్ళికి ముందు కాఫీ అలవాటు లేదు నాకు. ప్రసాద్ కాఫీ బాగా తాగుతారు. రోజుకు నాలుగు ఐదు కప్పులు. తనతోపాటే నాకూ అలవాటు అయ్యింది. కానీ నేను ఒక్క కప్పు మాత్రమే తాగుతా, ప్రొద్దున్నే ఇలా వేడిగా పడకపోతే అస్సలు బాగోదు. లేచి కాఫీ తయారు చేస్తూ చెప్పింది కవిత.

ఇంతలో అనితకూడా లేచి వచ్చింది. కాఫీలు తాగుతూ కాలేజీ కబుర్లతో కవితను బాగా నవ్వించారు.

భోజనం చేశాక ఊరు చూపించటానికి బయలుదేరారు.

"థాంక్స్ గివింగ్ అయిన తెల్లవారు ఝామున నాలుగు గంటలకు స్పెషల్ షాపింగ్ మొదలవుతుంది. బ్లాక్ ఫ్రైడే సేల్ అంటారు. అతి పెద్ద సేల్ అన్నమాట. కొన్నిటిమీద 70 పర్సెంట్ తక్కువ. దానితో విపరీతంగా రద్దీగా ఉంటాయి మాల్స్ అన్నీ. కానీ అదొక సరదా. మనం కూడా వెళదాం. పేపర్‌లో డీల్స్ చూసుకుని ఎక్కడికి వెళ్ళాలో ముందే ప్లాను చేసుకుందాం. చాలా క్రేజీగా ఉంటుందిలే" కవిత చెప్పింది.

ఈ వారం రోజులు చాలా సరదాగా గడిచిపోయాయి. కవిత, అనితల బంధం చూస్తుంటే మొట్టమొదటిసారి తనకు కూడా తోబుట్టువులు ఎవ్వరూ లేరే అని బాధగా అనిపించింది. ఇండియా ఫోన్ చేసి తన తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడుతుంటే ఎక్కడో చిన్న అసూయ.

కవిత వాళ్ళిద్దరి సేల్ రోజున బాగానే కొన్నది, వద్దని వారిస్తున్నా వినలేదు. క్రిస్టమస్ సెలవల్లో కూడా రమ్మనమని మరీ మరీ చెప్పారు ప్రియతో తిరిగి బయలుదేరి వస్తుంటే.

"ఇంకో రెండు వారాల్లో ఇంకో సెమిష్టర్ అయిపోతుంది. మళ్ళీ నెలరోజులు సెలవలు. ఏమి చేద్దామనుకుంటున్నావు సెలవల్లో" ఫైనల్స్‌కి కష్టపడి చదువుతున్నారు అనిత ప్రియ ఇద్దరూ.

"చికాగాలో ఒక రెస్టారెంట్‌లో పార్ట్ టైం జాబ్ వచ్చింది. టిప్స్ బాగా ఉంటాయనుకుంటున్నా"

"అక్క రమ్మని గొడవ చేస్తుంది గానీ సరదాలు ఎప్పుడూ ఉండేవే, నేను కూడా ఈ నెలరొజుల్లో ఏమి చెయ్యాలా అని ఆలోచిస్తున్నా"

"నిజం చెప్పనా అనిత మీ కుటుంబంలోని ఆప్యాయత, ప్రేమ చూస్తుంటే కొంచెం జెలసీ అనిపించింది. ఇంకా హాయిగా కూడా" నవ్వింది ప్రియ.

కొంచెం ఆశ్చర్యంగా చూసింది అనిత ప్రియవైపు.

చిన్నగా నిట్టూర్చింది ప్రియ. "నేను చెప్పబోయే విషయం నీకు నమ్మశక్యం కానట్లు షాక్‌గాను ఉండొచ్చు. నాన్న వాళ్ళది పెద్ద వ్యాపారవేత్తల కుటుంబం. అమ్మతో పెళ్ళి కూడా ఒక వ్యాపారబంధమే. అమ్మ వాళ్ళ నాన్నకు కొన్ని వ్యాపారాల్లో పార్టనర్. నాన్న ఎప్పుడూ అమ్మను పట్టించుకునేవాడు కాదు. తన వ్యాపారం, పార్టీలు, తిరుగుళ్ళు. కానీ సొసైటీ కోసం చక్కటి భార్య, అందమైన ఫామిలీ అమ్మకు మాత్రం నేనంటే చాలా ప్రేమ. నేనే లోకం ఆ ఒంటరి జీవితంలో.

నాకు దాదాపు పన్నెండేళ్ళ వయస్సులో నాన్న క్లోజ్ ఫ్రెండ్ ఇంకా బిజినెస్ పార్టనర్ సూర్య అంకుల్ నాతో తేడాగా ప్రవర్తించేవాడు. అప్పుడే పొడచూపుతున్న యవ్వనం, అర్థం అయ్యీకాని వయస్సు. ఆయన నన్ను ఒళ్ళో కూర్చోపెట్టుకుని చాక్లెట్లు తినిపించే మిషమీద తొడలు నిమరటం, పదేపదే బుగ్గలమీద ముద్దులు చాలా ఇబ్బందిగా ఉండేది. ఎలా చెప్పాలో ఎవరితో చెప్పాలో కూడా అర్థం అయ్యేదికాదు. వీలైనంతగా తప్పించుకునేదాన్ని"

అలా ఓ రెండేళ్ళు గడిచింది. నాకు అర్థం కావట్లేదని ఇంకా ధైర్యం వచ్చింది కాబోలు ఒకరోజు ఇంకా ముందుకు వెళ్ళాడు. అమ్మ గుడికి వెళ్ళింది. ఒక్కదాన్నే ఉన్నాను. నాన్నకోసం వచ్చినట్లు నటించి, ఐస్ క్రీం తిందాం అని బలవంతాన తీసుకువెళ్ళాడు. కారును ఎవ్వరూ లేని చోట ఆపి కారులో ఉన్న ఏవో బూతుబొమ్మలున్న పుస్తకాలు చూపించటం మొదలెట్టాడు. నేను షాక్‌గా చూస్తుంటే నాకాళ్ళు నిమురుతూ బలవంతాన నన్ను ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. ఎంతో జుగుప్స నన్ను గట్టిగా అదిమిపెట్టి. తేరుకుని గట్టిగా నెట్టెయ్యబోయా. ఇంకా బలవంతాన నా డ్రెస్‌లో చెయ్యిపెట్టి" ఒక్క నిమిషం గట్టిగా ఊపిరి పీల్చుకుంది ప్రియా.

"గట్టిగా అరిచి మొహం రక్కాను. నాన్నతో చెపుతానని బెదిరించాను. ఏమనుకున్నాడో ఇంటికి తీసుకొచ్చి దింపేశాడు. నాన్నకు చెపితే వ్యాపారంలో నష్టపోయేలా చేస్తానని రోడ్డు మీదకు ఈడుస్తానని బెదిరించాడు. కొన్నాళ్ళు నిద్రలో పీడకలలతో లేచేదాన్ని. ఒకరోజు భరించలేక అమ్మతో చెప్పేశా. ఏనాడూ నాన్నతో రెండు ముక్కలు కూడా మాట్లాడని అమ్మ నాన్నతో ఇదంతా చెప్పి అతన్ని నిలదియ్యమంది."

"ఏ తండ్రన్నా ఎలా ప్రవర్తిస్తాడో తెలియదుకానీ నా తండ్రి మాత్రం నన్ను నమ్మలేదు. సినిమాలు చూసి ఏవేవో ఊహించుకుని పిచ్చిగా మాట్లాడుతున్నాను అన్నాడు. ఇంక పైగా సరిగ్గా పెంచటం చేతకాలేదని అమ్మను తిట్టాడు. ఇలాగే పెంచితే పదహారేళ్ళకే ఎవడితోనో కడుపు తెచ్చుకుంటానంట. ఒక తండ్రి మాట్లాడవలసిన మాటలేనా? ఆ అంకుల్ ప్రవర్తన కంటే నాన్న రియాక్షన్ ఇంకా కృంగదీసింది.

నా పరిస్థితి చూసి అమ్మకు చాలా భయం వేసింది. మొట్టమొదటిసారి తనంతట తానే ఓ నిర్ణయానికి వచ్చి ఒకమంచి బోర్డింగ్ స్కూల్లో చేర్పించింది. డబ్బులు బాగానే ఉన్నాయి కదా. వాతావరణం మార్పు ఇంకా స్కూలు డాక్టరు సాయంతో నెమ్మదిగా ఆ జ్ఞాపకాల భయం నుండి బైటపడ్డాను. కాలేజీలో కూడా నేను అందంగా ఉంటానని కాబోలు చాలామంది అబ్బాయిలు వెంటపడేవారు. వాళ్ళెవ్వరూ నన్ను ప్రేమించారని నేను అనుకోను. నాకు మగవాళ్ళమీద ఈ పెళ్ళిళ్ళ మీద కొంచెం నమ్మకం తక్కువ. ఆ రోజు తరువాత నేను మళ్ళీ మా నాన్నతో మాట్లాడలేదు. కాలేజీరోజుల నుండి నా పాకెట్ మనీ కోసం ట్యూషన్స్ చెప్పేదాన్ని. కాలేజీ ఫీజుకు చాలకుంటే తీసుకునేదాన్ని. అది కూడా అమ్మ డబ్బులు మాత్రమే.

అమ్మమీద కూడా ఏదో కోపం. అలాంటి భర్తతో ఇంకా ఉందని, తనకు కూడా చాలా ఆస్థి ఉంది కదా, తెగించి నాన్నను వదిలెయ్యవచ్చు కదా! ఇప్పుడిప్పుడే కొంచెం అర్థం చేసుకుంటున్నా. చాలామంది ఆడవాళ్ళకు పరిస్థితులను ఎదుర్కొనే శక్తి పరిస్థితులను ఎదుర్కొనే శక్తి తక్కువ నా పరిస్థితికి బాధపడి హాస్టల్లో పెట్టింది కానీ నాన్నను ఎందుకు నిలదియ్యలేదు? కన్నకూతురిని నమ్మకుండా ఆ వెధవతో బిజినెస్ ఎలా చేస్తున్నావని. సారీ అనిత ఇలాంటి చెత్త విషయాలు కెలుక్కున్నాను. ఎప్పుడో ఒకసారి ఇవన్నీ గుర్తుకువచ్చి మనసంతా ఒకలాగా అయిపోతుంది. జరిగినదాంట్లో నా తప్పేమీ లేదు. ఒక పర్వర్ట్ చేసినదానికి నేను బాధ్యురాలిని కాదని నాకు తెలుసు, కానీ ఎవరిమీదో కోపం"

ప్రియ మాట్లాడుతున్నంతసేపు తన చెయ్యిపట్టుకుని కూర్చుంది అనిత. మధ్యలో ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"నిజం చెప్పాలంటే నీకు జరిగిన అవమానం, లేక ఇంకో విధమైన లైంగిక దాడులు చాలామంది ఆడపిల్లల మీద జరుగుతుంది. చాలామంది బైటకు కూడా చెప్పుకోలేక లోలోపల నాశనం అయిపోతారు. పెళ్ళి అయినా కూడా భర్తతో సరిగ్గా ఉండలేరు. సెక్స్ అంటే విముఖత, ద్వేషం. థోజ్ స్కార్స్ నెవర్ గో అవే. నీకు సైక్రియాటిస్టు సాయంతో ఆ జ్ఞాపకాల నుండి బైటపడే అవకాశం వచ్చింది. నిన్ను నిన్నుగా ప్రేమించే వ్యక్తి డెఫినెట్‌గా నీ జీవితంలోకి వస్తాడు" నిజాయితీగా చెప్పింది అనిత.

"నా అస్థిత్వం కేవలం ఒక మగవాడి వల్లేనా? చాలామంది మొగవాళ్ళు ఎలా ప్రవర్తిస్తారో నాకు తెలుసు. సెక్స్ ఈజ్ జస్ట్ ఎ ఫిజికల్ నీడ్ ఫర్ దెమ్. మన దేశంలో ఓపెన్ రిలేషన్‌షిప్స్ తక్కువ కాబట్టి, ప్రేమ, పెళ్ళి, ముసుగులు" ఆవేశంగా అన్నది ప్రియ.

"అందరూ చెడ్డవాళ్ళు కాదులే ప్రియ. ఎప్పటికైనా నీ అభిప్రాయం మారుతుంది"

"మనం ఓ ఇరవైయేళ్ళ తరువాత కనుక కలిస్తే అప్పటికి మన జీవితం ఎలా ఉంటుందో తెలియదు కానీ నేనే కరెక్ట్ అని గ్రహిస్తావు. మోస్ట్ ఆఫ్ ది మెన్ ఆర్ అబ్యూస్ టు ఉమెన్, అదైర్ ఫిజికల్లు ఆర్ ఎమోషనల్లీ"

ప్రియ బాగా అప్‌సెట్‌గా ఉందని గ్రహించి ఇక మాటలు పొడిగించలేదు అనిత.

అలవాటులేని చలికి గడగడలాడుతూ వేగంగా నడుస్తుంది ప్రియ. శీతాకాలం సెలవల్లో రెండు జాబ్స్ చేస్తుంది ప్రియ. వారంతా చికాగోలో ఉన్న ఇండియన్ రెస్టారెంట్‌లో వెయిట్రెస్‌గా చేరింది. వీకెండ్‌లో పార్టీల కేటరింగ్‌లో కూడా సహాయం చేస్తుంది. జీతం బాగుంది, పైగా చలాకీగా ఉండటంతో టిప్స్ కూడా బాగానే వస్తున్నాయి.

"గుడ్ మార్నింగ్ మెహతా సాబ్" రెస్టారెంట్‌లోకి అడుగుపెడుతూనే ఎదురుగా కనిపించిన బాస్‌ని పలుకరించింది.

"ప్రియ వి హేవ్ లాట్ ఆఫ్ వర్క్ టుడె అనుకోకుండా ఒక పార్టీకి బుక్ చేశాం. ఇవాళ మధ్యాహ్నం పన్నెండు నుండి మూడు దాకా. ఒంట్లో బాగోలేదని ఇద్దరు స్టాఫ్ రాలేదు. నువ్వే మేనేజ్ చెయ్యాలి పార్టీ ఎరేంజ్‌మెంట్స్ అమంతా. వీళ్ళది అవుతూనే మళ్ళీ సాయంత్రం ఆరుగంటలనుండి ఇంకో పార్టీ ఉంది."

మెహతా చాలా కష్టపడే మనిషి. ఇండియానుండి ఎప్పుడో పాతిక సంవత్సరాల క్రితమే వచ్చి చిన్న చిన్న పనులు చేస్తూ ఇంగ్లీషు నేర్చుకుని ఒక హోటల్లో పనికి కుదిరి కొన్నాళ్ళకు ఒక చిన్న ఇండియన్ రెస్టారెంట్ మొదలుపెట్టారు. క్రమేణా మంచిపేరు రావటంతో పెద్దది చేశారు.

ప్రియ చేరి రెండు వారాలే అయినా, ఆయనకు బాగా నమ్మకం కుదిరింది. ప్రియ పని తీరు, కష్టపడే విధానం. సెలవలు అయిపోయాక కూడా వీకెండు వచ్చి చెయ్యమని అడిగారు.

తోటి వర్కర్ అనిల్ సహాయంతో పార్టీ హాలు మొత్తం సర్దేసింది. పది టేబుల్స్ మీద క్లాత్ వేసి, సెంటర్ పీస్‌లా ఒక్క గులాబి ఉన్న చిన్న వేజ్‌తో ఫైనల్ టచ్ ఇచ్చేసరికి దాదాపు పదకొండు అయింది. ఇంతలో బెలూన్స్ వచ్చాయి. ఒక ఇండియన్ దంపతుల బాబు పుట్టినరోజు. దాదాపు యాభై మందికి పార్టీ.

ఒక పార్టీ తర్వాత ఇంకొకటి రాత్రి పదకొండు దాకా క్షణం తీరిక లేనట్లుగా కష్టపడ్డారు అందరూ. మధ్యలో ఆదరాబాదరాగా తిన్న అన్నం ఎప్పుడో అరిగిపోయింది. మర్నాడు వస్తానని బైటపడింది ప్రియ.

ఇంకో నాలుగురోజుల్లో క్రిస్మస్ కావటంతో అర్ధరాత్రి కావొస్తున్నా షాపులన్నీ తెరిచే ఉన్నాయి. విపరీతంగా షాపింగ్ చేస్తారు క్రిస్మస్‌కు. ఆఖరి నిమిషందాకా కొంటూనే ఉంటారు.

రెండు బస్సులు మారి గదికి వచ్చేసరికి అర్ధరాత్రి దాటింది. అలసటగా పక్కమీద పడిపోయింది ప్రియ.

Post your comments

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)